

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 1. Nuptias non concubitus, sed consensus facit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

Ratio.

Quia non sunt facienda mala; ut eveniant bona; ergo,
non veritatem bonæ vitæ (hæc enim in regula intelligitur,
et non veritas Justitiae aut Disciplinæ) relinquere sit pecca-
tum rectè dicitur prius permittendum scandalum, quam di-
latum veritatem relinquendam esse.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Confessarium potius permettere de-
betur aliquis Innocens damnetur, quam ut ex confessione
dicatur aliquid peccatum, quod conducat ad innocentiam rei
monstrandam, uti communiter docent Theologi.

Deducitur 2. Confessarium obligari ad sigillum con-
fessionis etiam cum periculo propriæ vitæ servandum; eò
quod, cum periclitatur utilitas publica, negligenda sint com-
moda propria, uti in Authent. ref. quæ Cod. communia, quæ
legatis & ex le. unic. fin. C. de caducis tollendis dicitur.

Deducitur 3. Confessarium non posse uti notitiâ confes-
sionis ad aliquid quantumcunque grave malum averten-
dum, si periculum sit, ne peccatum in ea explicatura indirecte
reveletur, uti communiter docent Authores.

ARTICULUS X.

**De Principiis ad Sacramentum Matrimonii
spectantibus.**

PRINCIPIUM I.

Nuptias non concubitus, sed consensus
facit.

Sensus.

Hoc est, etiamsi duæ Personæ, Mas scilicet & Femina
inter se copulentur, non tamen propterea censebuntur valido
Matrimonio conjunctæ, nisi præter ipsam copulam insuper
legitimus in Matrimonium contrahendum consensus acce-
pta.

Authoritas.

Desumptum est ex le. 30. ff. de reg. Juris, illudque refert,
explicat Decius in tr. de reg. Juris.

R.A.

Ratio.

Quia cùm Matrimonium sit mutua traditio corporis in ordine ad usum conjugalem, tam parùm sine consensu sistere id poterit, quàm parùm alii contractus absque inter consensu sunt validi.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Etiam si quis sub promissione Matrimonii copulam extorqueat, non dunt tamen consistere Matrimonium, nisi etiam ipsa Mulier violata promittat futuræ nuptias, uti communis docet Theologorum.

Deducitur 2. Puellam impuberem alteri desponsari non posse post pubertatem cohabitare Sponso, nisi novus consensum eliciat, uti iterum docet communis.

Deducitur 3. Matrimonium cum errore circa Substantiam versante contractum esse nullum, etiam si copula præcesserit, uti cum S. Thoma docent Suar. Sanch. Layn. alii communiter.

PRINCIPIVM II.

Omnis res, per quascunque causas nascitur, per easdem dissolvitur.

Sensus.

Hoc est omnis actus, qui non tantum in prima proactione, sed etiam in conservatione ab ipsius agentis arbitrio penderit, dissolvitur per dissensum à voluntate, sicut ab eadem per consensum moraliter productus est; quem sensum videtur indicare Glossa in reg. 1.1.5. decret. Item reg. 153. ff. de Reg. Juris; nec videtur posse esse alius, nisi in pluribus causa admittere velimus falsam esse regulam, uti considerantur tebit.

Authoritas.

Desumptum est ex 1.5. decret. c. ult. reg. 1. & le. 50. ff. 3° ubi dicitur: nihil tam naturale est, quàm eo genere quidq; dissolvere, quo colligatum est; ideo verborum obligatio tollitur verbis, nudi cōsensus obligatio cōtrario dissensiū dissolvitur.

Ratio.

Quia hoc ipso, quod supponatur talis actus à voluntate